

جهانی‌سازی در اندیشه سیاسی حضرت آیت‌الله خامنه‌ای (مدظله‌العالی)

جلال درخشش^۱
مسعود رحمتی^۲
محمدجواد جاوری^۳

چکیده

جهانی‌سازی یکی از موضوعات مهم عصر کنونی است که برای جوامع اسلامی به عنوان یکی از دغدغه‌های مهم و چالش‌برانگیز به شمار می‌رود. شناخت مفهوم واقعی جهانی‌سازی، چگونه محقق شدن جهانی‌سازی واقعی، راهکارهای مقابله با جهانی‌سازی، اهداف مهم جهانی‌سازی و راه ورود به جهانی‌سازی، از جمله مسائل مهم و در خور توجهی است که این مقاله می‌کوشد تا به آن‌ها بپردازد. رجوع به اندیشه و آرای رهبران دینی برای پاسخ به پرسش‌های مذکور، از اهمیت بسزایی برخوردار است. سؤال اصلی مقاله حاضر چیستی مفهوم جهانی‌سازی در اندیشه آیت‌الله خامنه‌ای و چگونگی مدیریت مطلوب جهانی در پرتو قرائت خاص گفتمان انقلاب اسلامی ایران است. بر این اساس مجموعه سخنان و بیانات ایشان از ابتدای تصدی جایگاه رهبری تاکنون، به عنوان جامعه آماری در نظر گرفته شده است. محققین در این مقاله با استفاده از روش تحلیل محتوا، جهت‌گیری‌ها، نقاط تأکید ایشان و تحلیل توجیهی، جهانی‌سازی را واکاوی و دسته بندی نموده و نشان داده‌اند که در نظر آیت‌الله خامنه‌ای؛ «جهانی‌سازی، جهانی‌شدن و جهانی‌گری» همه عناوین فریبنده و وارداتی‌غربی است که تحت عنوان یک تئوری شبه‌روشن‌فکرانه؛ وارد فرهنگ کشورها گردیده و هدف همه این‌ها سیطره بر منابع حیاتی و مالی همهٔ دنیا و بلعیدن بیشتر دنیاست. از این‌رو، به عقیده ایشان تحقق صحیح جهانی‌سازی نیازمند مدیریت عرصه تحولات جهانی از قبیل حفظ استقلال کشورها، مقاومت ایجادی بنیان‌های فرهنگی، اقتصادی و سیاسی می‌باشد.

کلید واژه‌ها: جهانی‌سازی، جهانی‌شدن، آیت‌الله خامنه‌ای، اندیشه سیاسی.

Email: j.dorakhshah@yahoo.com

۱- استاد علوم سیاسی دانشگاه امام صادق(ع)

Email: ms.rahmaty@gmail.com

۲- کارشناسی ارشد معارف اسلامی و علوم سیاسی دانشگاه امام صادق(ع)

Email: Javadmohamad69@yahoo.com

۳- کارشناسی ارشد دانشگاه معارف قرآن و عترت(ع) اصفهان(نویسنده مسئول)

تاریخ پذیرش: ۹۲/۱۰/۳۰

تاریخ دریافت: ۹۲/۶/۱۶

مقدمه

مصلحان اجتماعی و صاحب نظران فلسفه سیاسی، درمان دردهای جامعه بشری و برطرف شدن تضادها، استثمارها، استبدادها، استعمارها، فاصله ناهنجار کشورها و انسانها و... را در پرتو برپایی نظام واحد و جهانی‌سازی مدیریت اجتماعات انسانی، امکان‌پذیر دانسته‌اند. مدیریت واحدی که از هرگونه جانبداری، نژادگرایی، طبقه‌پوری و... به دور باشد و بر پایه قانون عدل و مساوات با همگان رفتار کند. و نه تنها در روابط فردی و ساختارهای گروهی؛ بلکه در روابط کشورها و روابط میان ملل، قانون عدل و معیارهای انسانی را حاکم سازند. اندیشمندانی که به چنین اصولی رسیدند به اندیشه جهان وطنی گراییدند، و به شکستن مرزهای جغرافیایی و نژادی و زبانی و... فراخواندند و تلاش کردند هر چه را مانع یکی شدن و یگانگی عالم انسان‌ها می‌شود از سر راه اجتماعات انسانی بردارند (حکیمی، ۱۳۸۱، ۱۰۵).

«جهانی‌شدن» فرایندی است که در پی برخی تحولات جهانی و پیشرفت‌های علمی و فنی در حوزه ارتباطات و رسانه‌ها و تسهیل و تشدید روابط و تعاملات بین ملت‌ها در زمینه‌های گوناگون، ظهور و بروز پیدا کرده است. این جریان به صورت فراگیر در ابعاد اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی جوامع بشری را درگیر مسائل مشترک و فراگیر و چالش‌های گوناگون نموده و انسان‌ها را با دنیای دگرگون شونده، سیال، گیج‌کننده، نفوذپذیر و غیرمتعين و نا آشنا و فاقد حد و مرز و غیرقابل کنترل، و پیچیده مواجه ساخته است (نکوبی سامانی، ۱۳۸۷: ۶۲).

امروزه مطالعات جهانی‌شدن و جهانی‌سازی در کانون توجه مراکز علمی قرار گرفته که به عنوان پیمانکار خاص مراکز قدرت تلاش می‌کنند در راستای منافع کشورهای خود به نظریه پردازی و اشاعه نظریه‌های مدد نظر در سطح جهانی اهتمام ورزند. با توجه به اهمیت و حساسیت ویژه موضوع جهانی‌شدن در عصر کنونی و نگاه‌های متفاوت به این موضوع، توسط دانشمندان و متفکران غربی و اصولاً وارداتی و غربی بودن این موضوع و همچنین اثرگذاری آن در زندگی جوامع و نیز کافی نبودن مطالعات و تحقیقات صورت گرفته در این زمینه توسط متفکرین اسلامی، شناخت این موضوع از منظر و نگاه اندیشمندان اسلامی و رهبران دینی امری ضروری است. از این‌رو این مقاله در صدد است به بررسی و احصاء نظر آیت الله خامنه‌ای درباره جهانی‌سازی پردازد و با توجه به نگاه ویژه و جامع آیت الله خامنه‌ای به این موضوع از ابتدای تصدی رهبری تاکنون، ضرورت انجام پژوهشی در آثار ایشان به منظور یافتن راهبردهای ویژه در این حوزه امری اجتناب ناپذیر است. به همین علت این تحقیق کوشیده است با توجه به اهمیت و تأثیرگذاری موضوع جهانی‌سازی در عرصه‌های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی جامعه، خط مشی‌ها و راهبردهای خاص آیت الله خامنه‌ای در این حوزه را با بهره گیری از روش تحلیل محتوا از بیانات ایشان استخراج و به تبیین و بررسی و تحلیل آن‌ها پردازد. همچنین یکی از اهداف این مقاله تولید ادبیات بومی اسلامی در حوزه جهانی‌سازی و خارج گردیدن از سیطره ادبیات غربی در این حوزه است.

۱. مفاهیم و چارچوب نظری

۱.۱. مفاهیم

«جهانی‌سازی» موضوعی است که به مجموعه انگیزه‌ها، هدف‌ها و اندیشه‌ها و تلاش‌های کسانی بستگی دارد که در راه این برنامه می‌کوشند و برای تحقق آن بسترسازی می‌کنند و به زمینه‌سازی‌های فرهنگی، سیاسی، اقتصادی می‌پردازنند. در این نقطه است که نگرش مثبت و منفی نسبت به جهانی‌سازی رخ می‌نماید و ممکن است حرکت جهانی‌سازی مفید، انسانی و رهابی بخش باشد و یا منفی، غیرانسانی و سلطه طلب. اگر هدف و انگیزه از «جهانی‌سازی»، سوق دادن انسان‌ها و جامعه‌ها به شرایط واحد و اقتصادی عادلانه و سطح معیشتی یگانه و دانش و بینش‌هایی فraigیر و همگانی و رفع تبعیض و نابرابری در سطح همه جامعه‌های انسانی می‌باشد؛ آرمانی ارزشمند و مثبت است. چنانکه پیامبران الهی با چنین انگیزه‌ای به تشکیل «امت واحده» و خانواده «خدایی انسانی» دست یازیدند و همه مرزا و حدود سیاسی، اقتصادی، نژادی، جغرافیایی و هر چه را مانع این حرکت بود از میان برداشتند و بشریت را با تمام توان در همه زمینه‌ها به سوی یگانگی و برابری سوق دادند. اما در برابر این آرمان، انگیزه‌های سیاستمداران یا اقتصاددانان و یا حقوقدانان و یا جامعه شناسانی است که در روند «جهانی‌سازی»، به جهان دیگری یعنی به جهانی نابرابر به محوریت و برتری نظامهای فکری و اقتصادی و سیاسی غرب می‌اندیشنند و در راه سلطه‌بخشی و گسترش قلمرو و نفوذ آن اندیشه هستند و هدفشان از جهانی‌سازی، تسلط یک قاره یا بلوک بر کل بشریت است. چنین انگیزه‌هایی که آنها نیز در پشت طرح «تشوری جهانی‌سازی وجود دارد که از نظم نوین جهانی و از سلطه و برتری و قیومیت خود بر کل جهان انسانی سخن می‌رانند. قرن‌ها است که از سوی مصلحان و اندیشمندان، طرح اداره اجتماعات انسانی از یک مرکز و توزیع عادلانه منابع میان همه افراد انسانی، داده شده است و شاید اندیشه سازمان‌های منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای چون سازمان ملل، بانک جهانی، تجارت جهانی (گات) و برخی سازمان‌های فرهنگی چون یونسکو و یا اقتصادی چون سازمان خواروبار جهانی، سازمان بهداشت جهانی و... همه با استفاده از همین زمینه قبلی و تمسک به همین منطق، مطرح شد لیکن در عمل، این نهادها در خدمت هدف دوم استیلایی جهانی غرب به کار آمد و از هدف اصلی اعلام شده، دور افتاد. در باب ریشه‌یابی و تحلیل طرح «جهانی‌سازی»، به تفکیک دو جریان منادی «جهانی شدن» باید توجه داشت:

۱. انگیزه کلی دعوت‌گران غرب و نظام سرمایه‌داری که خاستگاهی سودطلبانه دارد و بر منافع و رشد روزافزون سرمایه‌داری جهانی استوار است که جز به خود و دارودسته خود به چیزی نمی‌اندیشد، و همواره و همه روزه از مقدس‌ترین شعارها و آرمان‌ها سوء استفاده می‌کند، و جنگ‌طلبی را «صلاح دوستی» و نابود کردن انسان‌ها را «حقوق‌بهر» می‌نامند و به بردگی کشیدن را «آزادی» و «آزادسازی»، نام می‌گذارد. حتی مؤسسات جهانی چون بانک جهانی، شعبه حقوق بشر سازمان ملل، تجارت جهانی و... را برای گسترش سلطه روزافزون خویش تشکیل می‌دهد. و بدین‌سان دیگر شعارها و آرمان‌های زیبا و انسانی، واژگونه و از محتوى تهمی می‌گردد و از جهانی‌سازی نیز مفهومی ضد آن اراده می‌شود، یعنی «جهانی»

می‌گویند و منظور آنان سلطه بلوک غرب بر دیگر بخش‌های جهان است.

۲. انسان‌های صادق و عدالت‌خواهی نیز بوده و هستند که به راستی از این همه فاصله‌ها و تبعیض‌ها و بلوکبندی‌ها و جهانی فرادست و جهانی فروdest و درگیری‌های میان آنان و... به ستوه آمده و درصد چاره دردهای همه انسان‌ها برآمدند و با طرح شعار جهانی‌سازی، و مدیریت یگانه برای همه انسان‌ها و اقتصاد واحد و دادوستدی جهانی و بهداشتی جهانی و... در این اندیشه بودند که تبعیض‌ها را محظوظ کنند و تضادها و درگیری‌ها و سلطه‌طلبی‌ها و سلطه‌پذیری‌ها را به کنار زنند، و انسان درمانده اعصار و قرون را به سر منزل آرامش و آسایش برسانند. می‌توان گفت که اگر انسان‌ها از زیر سلطه تبلیغات و فرهنگ‌سازی‌های امپریالیستی و انگیزه‌سازی‌های تحمیلی رهایی یابند به‌طور طبیعی به انسان‌های دیگر گرایش دارند و به هم نوع خود می‌اندیشند و با رشد فکری و فرهنگی و عقیدتی به ویژه ایمان‌الله، این گرایش رشد می‌یابد و انسان، انسانی و فراتر از حد و مرزهای جغرافیایی و نژادی فکر می‌کند و کره زمین را خانه انسان‌ها می‌شناسد. بهترین تعبیر در این باره و آموزش این معیار والا سخن امام صادق (علیه السلام) است: «فانک اذا تأمّلتَ العالمَ بِفَكْرَكَ وَ مِيزَتَهِ بِعَقْلِكَ، وَجَدْتَهُ كَالْبَيْتَ الْمَبْيَنَ الْمُعْدُ فِيهِ جَمِيعُ مَا يَحْتَاجُ إِلَيْهِ عباده... الْإِنْسَانُ كَالْمُمْلَكَ ذَلِكَ الْبَيْتُ وَ الْمُحَوَّلُ جَمِيعُ مَا فِيهِ...؛ چه اگر در اندیشه خود درباره جهان تأمل کنی و به عقل خود درصد شناخت آن برآیی، آن را همچون خانه‌ای خواهی دید که ساخته و پرداخته شده، و هر چه مورد نیاز بندگان بوده در آن فراهم آمده است... و انسان همچون مالک این خانه شده است که همه آنچه در آن است به خواست خدا به اختیار وی قرار گرفته است» (حکیمی و همکاران، ۱۳۸۶: ۶۲۵). در این تعلیم اسلامی از کره زمین، به «بیت و خانه»، تعبیر شده و انسان به طور مطلق از هر نژاد و رنگ و زبان و ملیت و طبقه‌ای، مالک این خانه به حساب آمده است. این تعبیر، آموزش نگرش‌های فرامنطقه‌ای و فراقارهای و آموزش اصل جهان وطنی و جهان‌گرایی با اهداف انسانی است. باری انسان‌ها در طبیعت سره و زلال خود چنین گرایش‌هایی دارند و این دست انسان‌ها در طول تاریخ فرباد برآورده و بر یگانگی ابناء نوع انسانی تأکید کرده و بر یکی بودن خانه انسان‌ها، و یک سویی حرکت آدمی و برابری حق‌ها و حقوق‌ها و یک جهت شدن همه مهرها و عاطفه‌ها اصرار ورزیدند، و بر همه عوامل امتیازطلبی و جدایی و بیگانگی از رنگ و زبان و قومیت و فرهنگ و ثروت و فقر و... خط سرخ کشیدند و با تمام هستی، سر در راه تشکیل «جهان واحد» و «سیاست یگانه» و «خانواده واحد» یعنی خانواده انسانی نهادند و «اقتصاد واحد» و «معیشت همسان» و «باورهایی همانند» را خواستار گردیدند. پیامبران‌الله از پیشتر این طرح در اندیشه و عمل بودند. به ویژه، اسلام که متوجه ترین ادیان است چنین خط‌مشی کلی را از آغاز برگزید و با تعالیمی استوار و بلند، موضوع جهانی اندیشیدن و جهانی‌سازی، و جهان وطنی را به همه انسان‌ها آموزشی داد. و خانواده بشری را خانواده خدایی نامید و مدیریت و رهبری جهانی را از اهداف خویش شمرد و اقتصاد و تجارت جهانی را مطرح ساخت. از اینها بالاتر به جهانی‌سازی احساس‌ها و عواطف انسانی نیز فراخواند و برابری و برادری انسانی را در میان همه انسان‌ها و سرزمین‌ها بگسترد و مرزهای فاصله‌افکن و بیگانگی را به رسمیت نشناخت (حکیمی، ۱۳۸۱: ۱۰۸).

پیشرفت و گسترش جهانی و جهش تکنولوژیک دانش فنی، ابزاری و صنعتی، به سان هر فرایند دیگر،

یک سری فرصت‌های بس خطیر و سرنوشت‌ساز و یک سری تهدیدهای بس خطرناک و ویران‌گر را فراهم کرده و فراروی جامعه جهانی، جهان اسلام و ایران اسلامی قرار داده است. سازندگی و کسب مادی، از سویی، و تخریب، قدرت تهدیدکننده و سلب آرامش معنوی و روحی از دیگر سوی، از ارکان اصلی این فرصت‌ها و تهدیدها است. به ویژه تحول شگفت‌انگیز، انفجاری و انقلاب‌گونه در بخش فن‌آوری و شبکه جهانی ارتباطات، اطلاعات، تبادلات و از جمله تولید، ترابری و حمل و نقل و سهولت، سرعت و شدت بسیار فزاینده و بلکه دم افزون این جریان‌های جهانی، زمینه همگرایی جهانی را به مراتب بیش از پیش فراهم ساخته است. همین جریان همگرایی جهانی نیز به سان هر پدیده و جریان سیاسی و اجتماعی دیگر، باز فرصت‌ها و تهدیدهای خاص خود را در بر دارد و پیامدهای خود را در پی خواهد داشت؛ اما مسلم است که این شرایط، جهانی‌گرایی را از آرزو، به امیدی دست یافتنی؛ از گزینه و فضیلت، به گزیر و ضرورت اجتناب ناپذیر، و از آرمان دورنمای، به عمل و تحقق، سخت نزدیک و نزدیک‌تر ساخته است و می‌سازد؛ فرایندی که تمام بخش‌ها، ارکان و نهادها و حتی نیروهای سیاسی، اقتصادی، فرهنگی جهانی، ملت‌ها و دولت‌ها را تحت تأثیر و حتی تحت شعاع خود قرار داده و بیش از پیش قرار خواهد داد. خیلی غیرطبیعی نیست که برداشت‌ها و انگیزه‌های متفاوت و گاه متعارضی در پیگیری پرسه و بلکه پروژه و طرح جهانی‌گرایی، شکل گرفته و در جریان باشند؛ نگرش‌ها و گرایش‌هایی در طیف و پیوستاری از اشکال گوناگون همگرایی جهانی؛ از همکاری جهانی، در حد میانه و وسط، همبستگی جهانی تا سر حد پیوستگی جهانی در طرف مثبت و حتی وابستگی جهانی تا حد ادغام و همگونگی و یک شکل‌سازی جهانی، در طرف دیگر و منفی. بر این اساس، مهم‌ترین راهبردهای جهانی‌گرایی سه گونه است:

- ۱- جهان‌گرایی حقیقی و همه جانبه فرهنگی، سیاسی و اقتصادی؛
- ۲- جهان‌گرایی ناقص و نارسا و ناتمام یا تک ساختی و صرفاً اقتصادی و در نتیجه ظاهری و پنداری؛
- ۳- جهان‌گرایی متناقض، ناسازوار، تنازعی و در نتیجه کاذب، توهمی و دروغین [۱].

بدین ترتیب، اکنون سه گونه جهانی‌گرایی در قالب سه راهبرد جهانی، به گونه آمیخته درهم و ناموزون در جریان است [۲] (صدراء، ۱۳۸۳: ۱۵۷).

۱.۲. راهبردهای جهانی‌گرایی

یکم؛ راهبرد جهانی‌گرایی حقیقی^۱، ماهیتی فرهنگی دارد و خواهان و در پی همبستگی جهانی است. این جریان بیشتر مطلوب فرهیختگان جهان، و معتقد و مدعای جامعه مدنی جهانی یا مدینه عظما در اصطلاح فارابی و حتی جمهوری جهانی است. طرح گفت‌وگوی تمدن‌های ایران، استقبال و اتفاق آرای جهانی به‌ویژه در مجمع عمومی سازمان ملل متحد، مبین مقبولیت و مشروعیت زمینه‌ای و فraigیر آن است. این راهبرد صرفاً انتخاب نبوده؛ بلکه نیاز جدی و جهانی است؛ هر چند ممکن است تا حدود بسیاری این راهبرد؛ آرمانی، ایده‌آلیستی، خیال‌پردازانه و دست نایافتی به نظر آید یا این گونه گفته و تبلیغ شود.

صد البته، این گرایش، ضمن این که دشمنان جدی داشته و دشمنی‌های لجوچانه؛ هم قدرت‌طلبان جهانی

و هم منفعت طلبان بین‌المللی و به ویژه صهیونیسم جهانی را به صورت برآمد این دو جریان، رو در روی خویش دارد، تشکّل و سازماندهی شبکه‌ای جهانی طفداران آن که کم هم نیستند می‌تواند احتمال و درصد تأثیرگذاری و توفیقات آن را افزایش دهد. تقویت و قوام گرفتن گروه‌های روشنگری و فرهیختگی، نهادهای مدنی و از جمله نیروها و نهادهای دینی از قبیل «NGO» گروه‌های اجتماعی و سازماندهی شبکه‌ای و جهانی آن‌ها می‌تواند بستر ساز این جریان و تحقیق‌بخش هر چه بیشتر این راهبرد باشد. این گرایش به سبب تأکید بر ساحت معنوی، تمدنی و فرهنگی و فرهیختگی، افزون بر ساحت اقتصادی و توسعه مادی، بیشتر «جهانی گرایی حقیقی» به شمار می‌رود. می‌توان حقیقت جهانی گرایی را «جهان‌داری» و «جهان‌سازی حقیقی» دانست.

دوم؛ راهبرد جهانی شدن^۱، که ماهیتی اقتصادی دارد و خواهان و در پی همکاری جهانی است. این جریان، بیشتر مطلوب اقتصادیان و فن سالاران و سرمایه‌داران جهانی، و معتقد و مدعای جامعه اقتصادی جهانی یا بازار جهانی آزاد سرمایه، کار و کالا و احياناً نیروهای کار است. جهانی شدن، آمیخته‌ای از جریان‌های غیرارادی و ارادی بوده و خواهان گونه‌ای تقسیم کار و منابع جهانی، نظام کار جهانی و تبادلات آزاد جهانی بر اساس مزیت‌های نسبی مناطق است. این گرایش به سبب تأکید صرف بر ساحت مادی، اقتصادی و توسعه‌ای و نیز به مناسبت توسعه ابزاری و عدم اهتمام به ساحت معنوی، در نتیجه جزئی و ظاهرگرا و بنابراین جهان‌گرایی پنداشی یا ظنی شمرده می‌شود. انریکو داسال، آن را بازاری‌سازی و انحصار‌گرایی بازار نام برد که جریانی کاملاً غیراخلاقی، غیرانسانی و ارزش‌زدایی شده، بلکه ضدآزادشی و ضداخلاقی است.

سوم؛ راهبرد جهانی‌سازی^۲، آمریکایی که ماهیتی سیاسی دارد و خواهان و در پی سلطه، انحصار‌گرایی و یک‌تازی و وابستگی جهانی است؛ جهانی وابسته و وابستگی جهانی به کانون قدرت جهانی یعنی آمریکا در جایگاه رأس هرم قدرت. این جریان بیشتر مطلوب قدرت‌گرایان و تنازع‌گران در صحنه جهانی و در عرصه بین‌المللی و در رأس آن‌ها آمریکا و نومناظله کاران حاکم بر آن است. اینان معتقد و مدعی جامعه جهانی تک‌قطبی و سرمایه‌سالارانه با سلسله مراتب قدرت و سلطه‌اند. این گرایش به همین سبب و به سبب استفاده از شیوه‌ها و ابزار نو تحقیق علمی و فرهنگی، تطمیع اقتصادی و تکنولوژیکی به اشکال نو و تحت عنوانیں کمک‌ها، همکاری‌های مشترک و تبادلات، به ویژه تهدید و ارتعاب نظامی و امنیتی و براندازی یا اشغال‌گری و تجزیه کشورها و دولتها، تنازعی و توهیمی به شمار می‌آید؛ به ویژه که از حیث نظری نیز به گونه‌ای سوفیسم، نیهیلیسم و نسبت‌انگاری نیازمند بوده، آن را ترویج می‌دهد؛ [۳] (صدر، ۱۳۸۳: ۱۵۹).

در مقابل «جهانی شدن»، «محلى شدن» قرار دارد. در حالی که در جهانی شدن، محدودیت برای گسترش ارزش‌های مشابه کم رنگ می‌شود؛ در محلى شدن، بر رفتارهای افراد، گروه‌ها و نهادها بر حسب

1. Globality
2. Globalization

ارزش‌های مربوط، به قلمرو محدود تأکید می‌گردد (روزنامه، ۱۳۷۸: ۱۰۲۳-۱۰۲۴). در محلی شدن، مرزها، هویت قومی و بومی تقویت شده و ارزش‌هایی که از این سطح ناشی می‌شود، به فرهنگ، اعتقادات و باورهای بومی معطوف می‌گردد. در این سطح، مهم‌ترین کارگزار جامعه‌پذیری و حفظ و انتقال فرهنگ از یک نسل به نسل دیگر و هدایت ارزش‌ها خانواده است (کمالی، ۱۳۷۴: ۱۹).

۱.۳. رویکردها و نگرش‌های جهانی شدن

در مورد ماهیت پدیده جهانی شدن نگرش‌ها و رویکردهای متفاوتی وجود دارد. جهانی شدن به عنوان یک پروسه و جهانی‌سازی به عنوان پروژه‌ای و مدیریت شده دو نگرش متفاوت و نسبتاً رایج در مورد این پدیده است. به عبارت دیگر جهانی شدن چه به عنوان پروسه و چه پروژه در هر حال دارای ابعاد سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی خاصی است. این ابعاد را از منظر فکری و تئوریک در دو حوزه کلی با عنوان «بعد ایدئولوژیک» و «بعد تکنولوژیک» می‌توان طبقه بندی کرد. بر این اساس اسلام و تعالیم دینی با رویه تکنولوژیک جهانی شدن بیشتر می‌تواند تعامل و سازگاری داشته باشد، اما در بعد ایدئولوژیک تعارض اسلام و جهانی شدن بیشتر از درجه انطباق و سازگاری آن دو می‌باشد (سجادی، ۱۳۸۱: ۲۹۵).

۱.۳.۱. اسلام و رویه تکنولوژیک جهانی شدن

مفهوم از رویه تکنولوژیک جهانی شدن به صورت کلی عبارت است از توسعه و گسترش تکنولوژی ارتباط جمعی و به ویژه تکنولوژی اطلاعات. جهانی شدن تکنولوژی اطلاعات اشاره به وضعیتی دارد که در اثر کشف و ساخت تکنولوژیهای جدید ارتباطی، اطلاعات و نیازمندی‌های بازارگانی و تجاری کشورها از طریق شبکه‌های اینترنت، ماهواره و نرم افزارهای رایانه‌ای قابل تأمین می‌باشد.

در عصر جدید شاهد جهانی بی‌مرز هستیم دیگر مرزها اهمیت چندانی ندارد و همگان به عنوان مصرف کننده شناخته می‌شوند. امروزه مردم در هر نقطه دنیا قادرند که اطلاعات مورد نیازشان را به صورت مستقیم از اکاف عالم به دست آورند و این امر را فهم نمایند که چه چیزی در زمرة ترجیحات سایر کشورها قرار دارد (جایی، ۱۳۸۰: ۱۱۶) بنابراین جهانی شدن تکنولوژی عبارتست از توسعه ابزارهای جدید اطلاعاتی به منظور تبادل افکار، ایده‌ها و باورها (سجادی، ۱۳۸۱: ۲۹۷).

۱.۳.۲. اسلام و رویه ایدئولوژیک جهانی شدن

مفهوم از رویه ایدئولوژیک جهانی شدن آن است که جهانی شدن مشتمل بر مجموعه‌ای از بایدها و نبایدهای مرتبط با زندگی عملی جوامع انسانی است. به عبارت دیگر از آنجایی که جهانی شدن حداقل از منظر فرهنگی، برخی ارزشها و آرمانها را به جوامع می‌آموزد و مواضع آنان را در برابر حوادث و پرسش‌هایی جاری روشن نموده و راهنمای عمل ایشان قرار می‌گیرد، دارای بعد ایدئولوژیک می‌باشد. به نظر می‌رسد بعد ایدئولوژیک جهانی شدن نسبت به رویه تکنولوژیک آن تعارض بیشتری با اسلام و باورهای دینی دارد. زیرا غربی شدن سیاست، فرهنگ و اقتصاد برخی ارزش‌ها و آموزه‌هایی را با خود همراه دارد که عمدتاً در تعارض با باورها و ارزش‌های اسلامی است. این تعارض به خصوص در رویکردی که جهانی شدن را مترادف با غربی شدن یا غربی سازی تفسیر می‌کند از وضوح آشکاری برخوردار می‌باشد. به هر حال، حتی

تفسیر خوشبینانه از جهانی شدن که آن را به عنوان یک پروسه طبیعی می‌داند، باز هم نوعی تعارض فرهنگی و ارزشی میان «جهانی شدنی» و آموزه‌های اسلامی مشاهده می‌شود. این تعارض ناشی از ماهیت زندگی جدید و جامعه مدرن است که در فرایند «جهانی شدن» توسعه می‌باشد (سجادی، ۱۳۸۱: ۳۰۴).

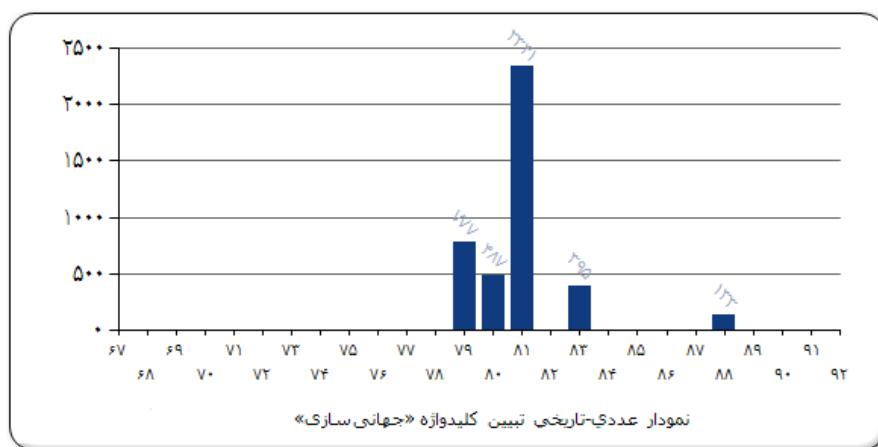
۲. روشن‌شناسی تحقیق

بررسی زبان - ابزار ارتباطات میان فردی یا میان گروهی انسان‌ها - از طرق گوناگون انجام می‌پذیرد که یکی از شایع‌ترین آن‌ها روش تحلیل محتواست. «منظور از این روش آن است که بتوان بر اساس آن خصوصیات زبانی یک متن گفته یا نوشته شده را به‌طور واقع‌بینانه یا عینی و به‌طور سیستماتیک شناخت و از آنها نیز استنتاج‌هایی درباره مسائل غیرزبانی یعنی درباره خصوصیات فردی و اجتماعی گوینده یا نویسنده و نظرات و گرایش‌های وی نمود» (ریجی پور، ۱۳۸۴: ۱۰۹). تحلیل محتوا روشی برای مطالعه و تحلیل ارتباطات به شیوه‌ای نظاممند، عینی و کمی با هدف اندازه‌گیری متغیرهای است (راجردی و آردومینیک، ۱۳۸۴: ۲۱۷). تحلیل محتوا، تکنیکی پژوهشی است برای استنباط تکرار پذیر و معتبر از داده‌ها در مورد متن آن‌ها، هدف تحلیل مانند همه تکنیک‌های پژوهشی فراهم آوردن شناخت، بینشی نو، تصویر واقعیت و راهنمای عمل است (کریپنیدورف، ۱۳۷۸: ۲۵).

۲۰۱. تحقیق روش کلیات

۲.۱.۱ جامعه آماری

جامعه آماری این مقاله، بیانات آیت الله خامنه‌ای در مجامع مختلف از سال ۱۳۶۸ تاکنون است، بر این اساس سخنرانی‌های منتشر شده ایشان که در سایت دفتر تنظیم و نشر آثار ایشان موجود است، تحلیل گردید.



۲.۱.۲. واحد تحلیل

به طور کلی واحد محتوا می‌تواند کلمه، بند، جمله، تصویر، مقاله، برنامه تلویزیونی و... باشد. از آنجا که این پژوهش، کل جامعه آماری را بررسی می‌کند، لذا دارای واحدهای نمونه‌گیری نیست و تمام سخنرانی‌های رهبری با حذف حواشی واحد ثبت است. همچنین، از آنجا که این پژوهش در دو سطح جمله و بند تحلیل محتوا می‌شود، در سطح اول، جملات دارای مضمون مرتبط با موضوع و در سطح دوم، نیز بندهای دارای مضمون مرتبط با موضوع، واحد تحلیل‌اند. ضمناً این پژوهش برای دستیابی به روایی هر چه بیشتر همزمان از دو واحد تحلیل بهره برده است؛ یعنی هم جمله و هم بند به عنوان تحلیل انتخاب شده و بررسی شده‌اند.

۲.۱.۳. مراحل پژوهش

- تعیین جهت‌گیری‌ها و نقاط تأکید

یکی از راههای به حداقل رساندن برداشت‌های شخصی در نتایج پژوهش به دست آوردن «جهت‌گیری» «نقاط تأکید» متن مورد بررسی است (افتخاری و نهازی، ۱۳۹۰: ۲۸). قبل از ورود به تحلیل کلی متن، لازم است محورهای مهم به دست آمده از اصل متن و گرایش‌های هر محور به دست آیند. در این پژوهش نیز ابتدا تمام سخنرانی‌های آیت‌الله خامنه‌ای که واحد ثبت تحقیق را تشکیل می‌دهند با رویکرد به دست آوردن جهت‌گیری کلی و نقاط تأکید متون واکاوی شده و نتایج آن در جدول زیر منعکس شده است.

جهت‌گیری‌های کلی و نقاط تأکید بیانات آیت‌الله خامنه‌ای در موضوع جهانی‌سازی

جهت‌گیری‌ها	نقاط تأکید (شخاص‌ها)
تحقیق درست جهانی‌شدن	حفظ اصل استقلال کشورها
تئوری شبہ روش فکرane و تغییر گفتمان جهانی‌شدن	سیاهی لشکر آمریکا شدن
ترس از جهانی‌گری و جهانی‌شدن	به علت سلطه‌ی امریکا بر اقتصاد، فرهنگ، ارتش، سیاست، حکومت و تقریباً بر همه چیز کشورهای دیگر
مصطفاق‌های دروغین جهانی‌سازی	نمایش علم‌گرایی و جهانی‌سازی علم
جهانی‌سازی در قالب مجموعه طبقاتی «رسالات اقتدارطلب»	سيطره بر منابع حیاتی و مالی همه‌ی دنیا از طریق این طبقه
اهداف فرهنگی جهانی‌سازی	ترویج پلورالیسم، شکاکیت، شک در مسلمات و اولیات اعتقادی و تسامح و تساهل با بنیهای کافی وارد این میدان شدن، ایجاد ضرر در صورت عدم آمادگی‌های لازم
مفاهیم دروغین جهانی‌سازی	وارد کردن و ترویج این مفاهیم در محیط فکری و معرفتی جوان و غیرجوان
مقابله با سیل جهانی‌سازی	مقاومت کردن، با استحکام بخشیدن به بنیان‌ها
تفکر جهانی‌شدن	دبیال تفکر جهانی‌شدن، برای بیشتر بعیندن دنیا

۳. تحلیل نتایج جهانی‌سازی در اندیشه آیت الله خامنه‌ای

بر اساس مطالب پیش‌گفته، جهت‌گیری‌ها و تحلیل توجیهی با توجه به سایر گرایش‌های متن، مرتبط با موضوع جهانی‌سازی در بیانات ایشان از سال ۱۳۶۸ تاکنون در تحلیل زیر مطرح می‌گردد.

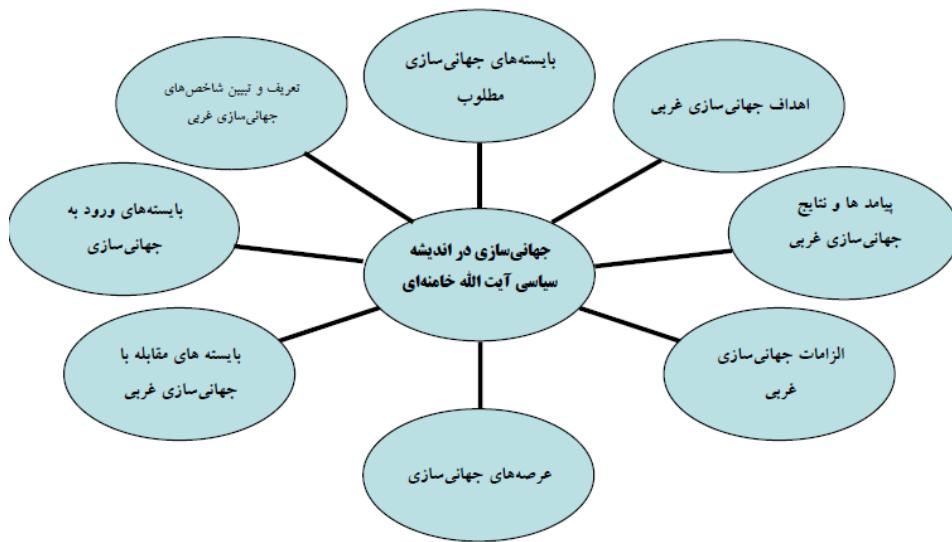
ردیف	برداشت از اصل متن	گرایش و جهت‌گیری متن	تحلیل توجیهی با توجه به سایر گرایش‌های متن
۱	جهانی شدن به معنای تبدیل شدن به یک پیچ و مهره‌ای در ماشین سرمایه‌داری غرب، نباید مورد قبول هیچ ملت مستقلی باشد (۱۳۸۸/۲/۲۷).	عدم تبدیل شدن به یک پیچ و مهره در ماشین سرمایه‌داری غرب	با استهادهای جهانی‌سازی مطلوب
۲	اگر قرار است جهانی شدن به معنای درست کلمه تحقق پیدا نکند، باید کشورها استقلال خودشان - استقلال اقتصادی و استقلال سیاسی - و قدرت تصمیم‌گیری خودشان را حفظ کنند... بنابراین، یک اصل مهم، مسئله استقلال است؛ که اگر این نباشد پیشرفت نیست، سراب پیشرفت است (۱۳۸۸/۲/۲۷).	امہیت حفظ استقلال سیاسی، اقتصادی و قدرت تصمیم‌گیری کشورها در مسئله جهانی شدن	با استهادهای جهانی‌سازی مطلوب
۳	امروز توریسم‌ها و تبلیغات‌چی‌های غربی در صددند خطاً ارتیاج به غرب خط برگشت به همان تحمل‌پذیری غربی را دوواره برگرداند. البته همان طور که گفتم، تحت عنوان یک توری شبه روشن‌کارانه؛ به عنوان یک حرف نو؛ توری جهانی شدن و توری تغییر گفمنان (۱۳۷۹/۱۲/۹).	برگرداندن خطاً ارتیاج به غرب، خط برگشت به همان تحمل‌پذیری غربی تحت عنوان توری جهانی شدن	تبیین شاخص‌های جهانی‌سازی غربی
۴	گفتمان جدید داشتجویی عبارت است از گفتمان جهانی، جهانی شدن، گفتمان واقع‌بینی، گفتمان پیوستن به نظام نوین جهانی؛ یعنی سیاهی لشکر امریکا شدن! این جهانی شدن، اسمش چهانی شدن است؛ اما باطlesh امریکایی شدن است... سیاهی لشکر و عمله و ابزار تأمین منافع آمریکایی‌ها شدن (۱۳۷۹/۱۲/۹).	جهانی شدن یعنی سیاهی لشکر امریکا شدن در راستای تأمین منافع امریکا	معرف و تبیین شاخص‌های جهانی‌سازی غربی
۵	هیچ چیز نیست جز این که بتوانند از مراکز قدرت خودشان، کاملاً انحصار طلبانه و تمامت‌خواهانه، کنترل همه مراکز اساسی منافع جهانی را در اختیار داشته باشند (۱۳۷۹/۱۲/۹).	کنترل همه مراکز اساسی منافع جهانی	هداف جهانی‌سازی غربی
۶	دینی را به عنوان دهکده جهانی معرفی می‌کنند، برای این که کدخدایی این دهکده را در اختیار بگیرند. شعار وحدت فرهنگی و جهانی‌گری فرهنگی می‌دهند، برای این که فرهنگ خودشان را بر تمام فرهنگ‌هایی عالم مسلط کنند (۱۳۷۹/۱۲/۹).	معرفی کردن دنیا به عنوان دهکده جهانی برای تسلط بر جهان	هدف جهانی‌سازی غربی
۷	دستگاه‌های مالی و اقتصادی و همین‌هایی که امروز برای بیشتر بلعیدن دنیا، دنیال نفکر جهانی شدن هستند، قدر در دنیا محکوم و منفورند (۱۳۸۰/۶/۱۵).	ترویج نفکر جهانی شدن توسط دستگاه‌های مالی اقتصادی و منفور شدن آن کشورها	پامد ها و نتایج جهانی‌سازی غربی
۸	من وقتی به تهدید خارجی اشاره می‌کنم، منظورم مراکز قدرت جهانی است. امروز تهدید ماضاعی نه فقط ایران، بلکه همه‌ی کشورهایی را تهدید می‌کند که در ردیف کشورهای پیشرفتی اروپایی و امریکایی قرار ندازند. این تهدید ماضاع چیست؟ از یک سو نفوذ مستقیم قدرت‌های بزرگ و در رأس آن‌ها امریکا، و از سوی دیگر موج جهانی‌گری است (۱۳۷۹/۲/۱).	مراکز قدرت جهانی، تهدید مضاعف برای کشورها	پامد ها و نتایج جهانی‌سازی غربی



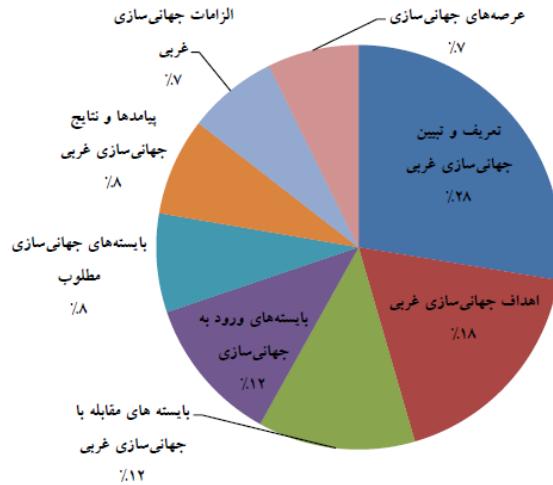
<p>جهانی‌گری یعنی چه؟ یعنی یک مجموعه از قدرتهای جهانی؛ عمدتاً آن کسانی که در سازمان ملل هم نفوذ دارند؛ عمدتاً همان کسانی که استعمالگران دیروز دنیا بودند؛ چند کشوری که در صدند فرهنگ و اقتصاد و عادات و ادب خودشان را به همه‌ی دنیا گسترش دهند؛ یک شرکت سهامی درست کنند که نواد و پنج درصد سهامش در واقع مال آن هاست، پنج درصد بقیه هم مال همه‌ی کشورهای دیگر. اختیار درست آن‌ها و تصمیم‌گیری هم با آن هاست!</p> <p>(۱۳۷۹/۲/۱)</p>	۹
<p>سلامهای کشتار جمعی اتنی و شیمیائی و میکربنی را تولید و توزیع و مصرف می‌کنند و فجایعی مانند هیروشیما و حلبچه و خطوط دفاعی ایرانیان در جنگ تحملی پیدا می‌آورند و در عین حال شمار کترول سلاح کشتار جمعی سر می‌دهند. آنان خود در پشت سر ماقبای کشف مواد مخدورند و دم از مبارزه با مواد مخدور می‌زنند. آنان نمایش علم‌گرایی و جهانی‌سازی علم دهنند و آنگاه با پیشرفت دانش و فناوری در جهان اسلام مقابله می‌کنند و سر بر آوردن فناوری هسته‌ای صلح‌آمیز در کشورهای اسلامی را، گناهی بزرگ می‌شمارند. از آزادی و حقوق افتخرا سخن می‌گویند، و حق آموختش و تحصیل را از دختران مسلمان، به جرم پاییندی به حجاب اسلامی سلب می‌کنند</p> <p>(۱۳۸۳/۱۰/۴۹)</p>	۱۰
<p>این اشغالگر کیست؟ پاسخ این نیست که این اشغالگر دولت امریکا یا فلان دولت دیگر است؛ نه، این اشغالگر یک طبقه‌ی اجتماعی است؛ طبقه‌ی که دولت امریکا و دولتهای دیگر را به قدر توانایی و قدرت خود و آمادگی آن‌ها دارد هدایت می‌کند. البته در بافت و ساخت این دولت‌ها هم بدون شک افراد این طبقه‌ی حضور دارند؛ اما هدایت، هدایت یک دولت نیست؛ هدایت یک مجموعه طبقاتی است، که اگر بخواهیم در یک عبارت برابر این‌ها اسم مین کنیم، باید بگوییم «رسالاران اقتدارطلب». دهشان هم بسیاره بر منابع حیاتی و مالی همه‌ی دنیاست. البته این سیطره، یک الزامات سیاسی دارد که همان نظم نوین جهانی است؛ یک الزامات علمی و اداری دارد که به تدریج خود را به آن نزدیک می‌کنند. مسئله‌ی جهانی‌سازی که امروز در تجارت، پول، فرهنگ و شبکه‌های فرهنگی - مل مبتنی و مانند آن - مطرح است، همه دانسته و نادانسته در خدمت این مجموعه‌ی طبقاتی است. البته تحلیل جامعه‌شناسخی این‌ها خیلی دقیق، ریز و مفصل است</p> <p>(۱۳۸۳/۹/۱۱)</p>	۱۱
<p>البته دشمن هدف‌های اقتصادی، فرهنگی و سیاسی هم دارد. آن‌ها اهداف فرهنگی هم دارند. به فرهنگ اسلامی کینه می‌ورزند و با آن عناد دارند. فرهنگ اسلامی آراء روشن‌فکران اروپا را به جانش کشیده و لیبرال دمکراسی را که پرچم برآفراشته‌ی غرب است، مورد تردید قرار داده است. فرهنگ اسلامی روح استقلال‌طلبی و رشدات را در جامعه‌ی بزرگ و یک میلیارد و چند صد میلیونی مسلمانان، ترویج می‌کند و این امر در حساس‌ترین منطقه‌ی دنیا از لحاظ استراتژیک و منابع نفتی و زیر زمینی، شدت بیشتری دارد. فرهنگ اسلامی، این جامعه‌ی بزرگ را به فکر حیات مجدد خود انداخته است؛ بنابراین به آن کینه می‌ورزند و قصد کوییدن آن را دارند</p> <p>(۱۳۸۱/۱۱/۱۵)</p>	۱۲

۱۳	<p>بنده در اساس با تجارت جهانی مخالف نیستم. آن روز که ما بتوانیم با بنیه کافی وارد این میدان شویم، اگر شویم به خودمان ظلم کردایم؛ اما اول باید بینهایش را ایجاد کنیم، این را توجه نمی کنند که اگر با نداشتن آمادگی های لازم وارد این میدان شویم، چه ضررهاي خواهیم برد. (۱۳۸۱/۱۱/۱۵)</p>	<p>کسب آمادگی های لازم برای ورود به میدان عظیم جهانی شدن</p> <p>با استههای ورود به جهانی سازی</p>
۱۴	<p>ما به عنوان کسانی که در این مجموعه چنین وظیفهای داریم و این مستولیت را احساس می کنیم، در مقابل این سیل جهانی باید مقاومت کنیم، البته واقیت جهانی سازی هم یکی از بخشهاي مهم و بارز همین سیل است. فعلاً مسأله ای اقتصاد مطروح است؛ اما گفته و تأکتفه، نوشته و ناآوشه، جهانی سازی در زمینه سیاست و فرهنگ هم حتماً وجود دارد و عمل می شود (۱۳۸۱/۳/۷).</p>	<p>مقاومت در برابر جهانی سازی</p> <p>ورود جهانی سازی به عرصه های اقتصادی سیاسی فرهنگی</p> <p>با استههای مقابله با جهانی سازی غربی</p>
۱۵	<p>آیا در مقابل این سیل می شود مقاومت کرد؟ ما متقدیم بله، می شود مقاومت کرد؛ این وظیفه ای اصلی ماست. مقاومت، تنها با استحکام پختشیدن به بینان ها صورت می گیرد. ما باید خود را استوار و مستحکم کنیم و بینانهای فرهنگی و اقتصادی و سیاسی خود را استحکام ببخشیم (۱۳۸۱/۳/۷).</p>	<p>مقاومت در برابر سیل جهانی سازی از طریق استحکام پختشیدن به بینان های فرهنگی و اقتصادی و سیاسی</p> <p>با استههای مقابله با جهانی سازی غربی</p>
۱۶	<p>برای این که ما بینان های سیاسی و اقتصادی و فرهنگی خود را مستحکم کنیم، پیش نیاز اولی قطعی ماست، ایجاد وفاق و وحدت کلمه است. برای وفاق باید همه تلاش کنند (۱۳۸۱/۳/۷).</p>	<p>ایجاد وفاق و وحدت کلمه در راستای استحکام بینان های جامعه</p> <p>با استههای مقابله با جهانی سازی غربی</p>
۱۷	<p>به نظر من آنچه امروز وظیفه اصلی ماست، این است که در بخشهاي سه گانه - یعنی سیاسی، اقتصادی و فرهنگی - پایه ها را مستحکم کنیم، اگر پایه های فرهنگی بخواهد مستحکم شود، شرط اصلی این است که ایمان مردم به دین و مواريث فرهنگی خودشان روز بی روز استحکام پیدا کند و تضییف نشود (۱۳۸۱/۳/۷).</p>	<p>استحکام ایمان مردم به دین و مواريث فرهنگی خودشان در راستای استحکام بینان های فرهنگی</p> <p>با استههای مقابله با جهانی سازی غربی</p>
۱۸	<p>استقلال اقتصادی کشور نیز در کنار کارایی بخشهاي اقتصادی، بسیار مهم است. باید مدیریت اجرایی خوب حتماً وجود داشته باشد تا قانون کارایی خود را نشان دهد؛ لیکن قانون هم سهم بسیار زیادی دارد (۱۳۸۱/۳/۷).</p>	<p>استقلال اقتصادی کشور</p> <p>مدیریت اجرایی خوب</p> <p>کارایی قانون</p> <p>با استههای مقابله با جهانی سازی غربی</p>
۱۹	<p>در زمینه سیاسی هم همین طور است: محافظت از پایه سیاسی کشور - یعنی نظام جمهوری اسلامی - و قدردانی از این نظام که حققتاً یک پدیده والا در دنیای امروز است (۱۳۸۱/۳/۷).</p>	<p>محافظت از پایه سیاسی کشور</p> <p>- یعنی نظام جمهوری اسلامی</p> <p>- و قدردانی از این نظام</p> <p>با استههای مقابله با جهانی سازی غربی</p>

با توجه به جداول تحلیل محتوای فوق می‌توان شمای کلی مقوله‌های جهانی‌سازی در اندیشه سیاسی آیت‌الله خامنه‌ای را در نمودار زیر نشان داد.



سنجدش فراوانی مقوله‌های جهانی‌سازی در اندیشه سیاسی آیت‌الله خامنه‌ای



نتیجه‌گیری

نتایج مطالعات و بررسی‌های انجام شده در بیانات آیت الله خامنه‌ای از آغاز تصدی رهبری تاکنون در خصوص جهت‌گیری‌ها و نقاط تأکید ایشان در رابطه با جهانی‌سازی، حاکی از نگاه جامع و واقع‌گرایانه ایشان به این موضوع مهم است.

در نظر آیت الله خامنه‌ای؛ «جهانی‌سازی، جهانی‌شدن و جهانی‌گری» همه عناوین فرینده و وارداتی‌غربی است که تحت عنوان یک تئوری شبه روش فکرانه و توسط مجموعه‌ای از قدرت‌های جهانی وارد فرهنگ کشورها گردیده و هدف همه این‌ها سیطره بر منابع حیاتی و مالی همه دنیا و بعیدن بیشتر دنیاست و تأکید دارند که برای تحقق درست جهانی‌شدن، ملاک اصلی حفظ استقلال کشورها و برای مقابله با سیل جهانی‌سازی، مقاومت همراه با استحکام بخشیدن به بینان‌های فرهنگی، اقتصادی و سیاسی و برای ورود به میدان جهانی‌سازی، ایجاد بنیه‌ی کافی در این زمینه، راهکارهای اصلی است. ایشان، برای تحقق صحیح جهانی‌سازی، اصل مهم استقلال کشورها را یک عنصر مهم می‌دانند و بر حفظ استقلال سیاسی، اقتصادی و قدرت تصمیم‌گیری کشورها تأکید می‌کنند.

مطلوب مهم دیگر در رابطه با اهداف جهانی‌سازی است، که نباید از آن غفلت ورزید، ایشان معتقدند غرب با مطرح کردن تئوری شبه روش فکرانه جهانی‌سازی و پیوستن به نظم نوین جهانی به دنبال تغییر گفتمانی است که در باطنش به امریکایی‌شدن و تحملی پذیری غربی منجر می‌شود.

عنوان مهم دیگر ایشان «جهانی‌گری» است، در حقیقت جهانی‌گری را یک تهدید مضاعف خارجی می‌دانند که از مجموعه ای از قدرت‌های جهانی که در سازمان ملل هم صاحب نفوذ هستند، تشکیل شده و در صددن فرهنگ و اقتصاد و آدبیان را به همه دنیا گسترش دهن. در اندیشه آیت الله خامنه‌ای اکثر کارهای تحت عنوان جهانی‌سازی، نمایش دروغینی بیش نیست و صرفاً تهها ادعای خیرخواهی و حفظ منافع دیگر کشورها خصوصاً کشورهای جهان سوم و جوامع اسلامی را دارند و در عمل بر خلاف آن انجام می‌دهند. نظر رهبری جمهوری اسلامی ایران، در خصوص اداره کنندگان جهانی‌سازی، هدایت توسعه یک مجموعه طبقاتی خاص است که به آنان لقب «زرسالاران اقتدار طلب» می‌دهند و هدف آنان را سیطره بر منابع حیاتی و مالی همه دنیا بوسیله بهره‌گیری از فرهنگ و اقتصاد و امکانات آن کشورها می‌دانند.

فرهنگ یکی از حوزه‌های مهم جهانی‌سازی است. دشمنان اسلام برای مقابله با فرهنگ اسلامی سعی در به چالش کشیدن فرهنگ اسلامی از طریق ترویج پلورالیسم و شکاکیت در مسلمات و اولیات اعتقادی و تسامح و تساهل و در نهایت گسترش گفتمان جهانی‌سازی دارند.

ایشان برای ورود پیدا کردن به میدان عظیم جهانی‌سازی، بایسته‌هایی را لازم می‌دانند و معتقدند که باید با اطلاع کامل از ساز و کار آن و با آمادگی‌های لازم از طریق ایجاد بنیه‌های مستحکم وارد میدان جهانی‌سازی شد و در آن صورت اگر وارد این میدان عظیم نشویم به خودمان ظلم کرده‌ایم.

در نهایت به عقیده نویسنده‌گان مقاله در بعد مفهومی، «جهانی‌شدن» با ماهیتی متفاوت و متمایز از «جهانی‌سازی» است، در حالی که از بعد عینی هر کدام از دو ساحت مفهومی مذکور دارای مقتضیات خاص خود هستند. «جهانی‌شدن» یک فرایند طبیعی است که در جهت تحول همه‌جانبه علمی، صنعتی، فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی پدید آمده است. ولی «جهانی‌سازی» یک طرح هدایت شده در جهت گسترش سلطه و هژمونی کشورهای توسعه یافته بر تمام جهان است که توسط یک طبقه اجتماعی خاص و مجموعه‌ای از قدرت‌های جهان با هدف کنترل مراکز اساسی منافع جهانی صورت می‌گیرد. چنین پروژه‌ای اگر بوسیله دولتمردان کشورهای هدف کنترل و مدیریت نشود بحران‌های جدی برای ایشان بوجود خواهد آورد. از سوی دیگر جهانی‌سازی به عنوان یک فرایند علمی و یک فضای باز، می‌تواند به عنوان یک امکان و فرصت مورد توجه واقع شود و در خدمت تبلیغ و بسط و رقابت همه فرهنگ‌ها، از جمله اسلام به شمار آید. به همین دلیل، به همان میزان که می‌تواند در خدمت فرهنگ غرب باشد، می‌تواند به عنوان ظرفیت مناسب برای معرفی مؤلفه‌های گفتمان خاص جمهوری اسلامی ایران منظور گردد. از این‌رو در اندیشه آیت‌الله خامنه‌ای علاوه بر تعریف و تبیین شاخصه‌ها، اهداف و بایسته‌های جهانی‌سازی، توجه ویژه‌ای نسبت به مدیریت صحیح عرصه جهانی از طریق حفظ استقلال سیاسی-اقتصادی، قدرت تصمیم‌گیری، کسب آمادگیهای لازم، استحکام بنیان‌های سیاسی-اقتصادی-فرهنگی و مقاومت در برابر تبعات جهانی‌سازی غربی برای کشورها، شده است.

مؤلفه‌های جهانی‌سازی در اندیشه سیاسی آیت الله خامنه‌ای تعریف و تبیین شاخصه‌ها، اهداف و بایسته‌ها



پی‌نوشت‌ها

[۱]. آن چه مسلم است، مهم‌ترین جریانات سه گانه جهانی‌گرایی، جهانی‌شدن و جهانی‌سازی، در اندیشه‌ها و انگیزه‌های انسانی، اجتماعی و سیاسی ملت‌ها، دولت‌ها و قدرت‌ها ریشه داشته، از نگرش‌ها و گراش‌های آنان سرچشمه می‌گیرد. توسعه سخت افزاری از جمله پیشرفت‌های جهش‌وار دانش فنی و به ویژه فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات، با همه اهمیت و طول و عرض و گستره و نیز ارزش و اثرگذاری، در این جریان‌ها و راهبردها، نقش ابزاری و وسیله‌ای داشته، نقش تسهیل‌کنندگی، تسریع کنندگی و تشدید یا افزایندگی یا برعکس را ایفا می‌کند و علت فاعلی، موجوده و محرك اصلی آن‌ها، همان نگرش‌ها و گراش‌های سیاسی هستند[۲].

سه گونگی جریان‌های جهانی‌گرایی و راهبردها و رهیافت‌های سه‌گانه آن، ناشی از سه گانگی جهات عملی و سیاسی انسان‌ها، گروه‌های انسانی و جوامع بشری است. انسان یگانه جانداری بوده که قادر است جهت‌گیری‌های سه سویه داشته باشد؛ یعنی یکی جهت‌گیری طبیعی، مادی یا تک ساحتی و اقتصادی صرف و صرفاً توسعه‌ای و عمرانی داشته یا جهت‌گیری انسانی، اخلاقی، الهی و متعالی می‌تواند داشته باشد یا در مقابل، دارای جهت‌گیری تنابعی، سلطه‌گرایانه و به اصطلاح پستتر از حیوان یعنی شیطانی و شربرانه باشد.

[۳]. نگرش‌ها و گراش‌های سه گانه طبیعی، انسانی و شیطانی، به ترتیب تک ساحتی اقتصادی، دو ساحتی متعادل و متعالی، و سوم دو ساحتی تنابعی و تنابزی یا قهقرایی هستند.

منابع

- افتخاری، اصغر و نهازی، غلامحسین (۱۳۹۰)، «امنیت عمومی در اندیشه و بیانات مقام معظم رهبری»، فصلنامه دانش انتظامی، سال دوازدهم، شماره دوم.
- افروغ، عmad (۱۳۸۲)، «اسلام و جهانی شدن»، فصلنامه بازتاب اندیشه، شماره ۴۴.
- بهروز لک، غلامرضا، (۱۳۸۵) «اسلام سیاسی و جهانی شدن»، فصلنامه مطالعات راهبردی، شماره ۳۱.
- حکیمی، محمد رضا، محمد و علی حکیمی(۱۳۸۶)، «الجیات»، ترجمه احمد آرام، مجموعه ۶ جلدی، قم، انتشارات دلیل‌ما.
- حکیمی، محمد، (۱۳۸۱)، «جهانی‌سازی اسلامی، جهانی‌سازی غربی»، فصلنامه کتاب نقد، سال ششم، شماره ۲۴ و ۲۵.
- راجردی، ویمر. (و) آر دومینیک، جوزف (۱۳۸۴)، تحقیق در رسانه‌های جمعی، ترجمه کاووس سید امامی، تهران، سروش و مرکز تحقیقات مطالعاتی و سنجش برنامه‌ای.
- رجایی، فرهنگ(۱۳۸۰)، پدیده جهانی شدن، وضعیت بشری و تمدن اطلاعاتی، ترجمه عبدالحسین آذرنگ، تهران، نشرآگه.
- رفیع پور، فرامرز (۱۳۸۴)، تکنیک‌های خاص تحقیق در علوم اجتماعی، تهران: شرکت سهامی انتشار.

- رنجبر، محمدعلی، (۱۳۹۱)، «نسبت بیداری اسلامی با جهانی شدن»، مجموعه مقالات همايش نظریه بیداری اسلامی در آندیشه امام خمینی (ره) و آیت الله العظمی خامنه‌ای (مدخله العالی).
- روزنا، جیمز، (۱۳۷۸)، پیچیدگی‌ها و تناقض‌های جهانی شدن، ترجمه احمد صادقی، مجله سیاست خارجی، سال سیزدهم، شماره ۴.
- ستوده، محمد، (۱۳۷۹)، «جهانی شدن و امنیت ملی»، فصلنامه علوم سیاسی، سال سوم، شماره نهم.
- سجادی، عبدالقیوم، (۱۳۸۱)، «اسلام و جهانی شدن»، فصلنامه کتاب نقد، شماره ۲۴ و ۲۵.
- صدرادر، علیرضا (۱۳۸۳)، «آسیب‌شناسی جهانی‌سازی با مدل جهانی‌گرایی مهدویت»، فصلنامه قیسات، شماره ۳۳.
- عراقچی، عباس، (۱۳۷۷)، «اینترنت عرصه‌ای جدید در تعامل فرهنگ‌ها»، مجله سیاست خارجی، سال دوازدهم، شماره ۲۵.
- کرپیندورف، کلوس (۱۳۷۸)، تحلیل محتوا، ترجمه هوشنگ نایی، تهران: نشر روش.
- کمالی، علی‌اکبر (۱۳۷۴)، بررسی مفهوم جامعه‌پذیری، تهران: سازمان تبلیغات اسلامی.
- ماندل، رابت (۱۳۷۷)، چهره متغیر/امنیت ملی، ترجمه پژوهشکده مطالعات راهبردی، تهران، پژوهشکده مطالعات راهبردی.
- نکوبی سامانی، مهدی (۱۳۸۷)، «اسلام و جهانی شدن، تعامل یا تقابل»، فصلنامه معرفت، شماره ۱۳۳.
- مستندات بیانات مقام معظم رهبری (مد ظله العالی)
- بیانات در دیدار استادان و دانشجویان کردستان، (۱۳۸۸/۲/۲۷).
- بیانات در جمع دانشجویان و استادی دانشگاه صنعتی امیرکبیر، (۱۳۷۹/۱۲/۹).
- بیانات در دیدار با جوانان در مصلای بزرگ تهران، (۱۳۷۹/۲/۱).
- بیانات در دیدار جوانان استان اصفهان، (۱۳۸۰/۸/۱۲).
- بیانات در دیدار مسئولان سازمان صدا و سیما، (۱۳۸۳/۹/۱۱).
- بیانات در دیدار جوانان و دانشجویان سیستان و بلوچستان، (۱۳۸۱/۱۲/۶).
- بیانات در دیدار مسئولان سازمان صدا و سیما، (۱۳۸۱/۱۱/۱۵).
- بیانات در دیدار جمعی از فرماندهان سپاه، (۱۳۸۱/۶/۲۴).
- بیانات در دیدار نمایندگان مجلس، (۱۳۸۱/۳/۷).
- بیانات در دیدار اعضای مجلس خبرگان، (۱۳۸۰/۶/۱۵).
- پیام به کنگره عظیم حج، (۱۳۸۳/۱۰/۲۹).
- متن کامل بیانات، سخنرانی‌ها، خطبه‌ها، مصاحبه‌ها و دیدارهای مقام معظم رهبری از شهریور ۱۳۶۶ تا آذر ۱۳۹۰.